

**Kislány, fogd most a két kezem  
(Gyévuska) (Ismeretlen)**

Mikor százezer csillagfény hinti rám sugarát,  
Imaként remeg énfelém egy kis halk szerenád,  
Elfelejteni nem lehet, ő dalolta, de rég,  
Kislány, fogd most a két kezem, vigyáz ránk majd az ég.

Így búcsúzott el csendesen, szívverésem megállt,  
Társtalan lett az életem, az idő tovaszállt,  
Messze vitte a lelkemet és a bús énekét,  
Kislány, fogd most a két kezem, vigyáz ránk majd az ég.

Nyíló orgona, jégvirág, hóvihar, napsugár  
Megy előre, csak megy tovább, nem tudom, merre jár.  
Egy megőrzött kis kép felett glória fénye ég,  
Kislány, fogd most a két kezem, vigyáz ránk majd az ég.

Jön egy nap, újra látom őt, a szívem feldobog,  
Ott áll majd a kis ház előtt, ahol elbúcsúzott,  
Újra hallom az énekét, nekem ennyi elég,  
Kislány, fogd most a két kezem, vigyáz ránk majd az ég.